

Nr 176.

Ankom till riksdagens kansli den 1 juni 1920 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående rätt för vissa tjänstemän att för avlöningsförhöjning tillgodoräkna sig tid, varunder tjänstledighet åtnjutits för fullgörande av militär tjänstgöring.

(3:e avd.)

Uti en till riksdagen avlåten, den 27 februari 1920 dagtecknad proposition, nr 365, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att i alla de fall, där för civil ordinarie befattningshavare avlöningsförhöjning må äga rum efter viss tids tjänstgöring, honom icke må föras till last tid, varunder han åtnjutit ledighet för fullgörande av honom åliggande militär tjänstgöring.

Beträffande utredningen i ämnet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

Frågan om rätt för befattningshavare att för avlöningsförhöjning (ålderstillägg) tillgodoräkna sig tid, varunder tjänstledighet åtnjutits för fullgörande av värnplikt, har i viss utsträckning blivit ordnad genom kungl. kungörelsen den 4 juli 1913 (svensk författningssamling nr 140). Genom denna kungörelse har Kungl. Maj:t *dels*, i enlighet med riksdagens på Kungl. Maj:ts framställning fattade beslut, förordnat, att i alla de fall, där för civil ordinarie befattningshavare avlöningsförhöjning må äga rum efter viss tids tjänstgöring, honom icke må föras till last tid, varunder han åtnjutit ledighet för fullgörande av värnplikt, *dels ock* förordnat, att

jämväl i fråga om civila extra befattningshavare motsvarande bestämelse skall vara gällande.

För att innefatta alla de fall, som här lämpligen böra komma i betraktande, hava dessa föreskrifter nu ansetts böra erhålla en i någon mån ändrad avfattning.

Såsom kungörelsens ordalydelse giver vid handen, äga nämligen de i densamma meddelade bestämmelserna tillämpning allenast å sådan ledighet, som åtnjutes för »fullgörande av värnplikt». Under uttrycket »fullgörande av värnplikt» torde i förevarande sammanhang få inbegripas ej blott fullgörande av de övningar, varom stadgas i § 27 och § 36 mom. 1 värnpliktslagen — sålunda för vapenför värnpliktig första tjänstgöring, repetitions-(regements-)övning, reservtruppövning och landstörmsövning — utan även den särskilda tjänstgöring, som kan ifrågakomma på grund av inkallelse jämlikt § 28 och § 36 mom. 2 i nämnda lag. Likaledes torde uttrycket »fullgörande av värnplikt» kunna anses innefatta sådant slags tjänstgöring, som föreskrivits genom lagarna den 6 juni 1912 om vapenövningar under senare hälften av år 1912 eller förra hälften av år 1913 för utrönande av härens krigsberedskap (mobiliseringsövningar), (svensk författningssamling nr 93), den 25 maj 1915 om skyldighet för vissa värnpliktiga att under år 1915 undergå landstörmsbefälsutbildning (nr 131) och den 21 juni 1916 om skyldighet för vissa värnpliktiga att deltaga i kaderövning vid landstörmen (nr 203). Däremot torde det vara tydligt, att bestämmelserna i kungörelsen den 4 juli 1913 icke äga tillämpning å sådan militär tjänstgöring som exempelvis deltagande i frivilliga reservbefälskurser, tjänstgöring enligt reservbefälsförordningarna m. m.

Då utskottet i likhet med departementschefen och löneregleringskommittén funnit rättvisa och billighet tala för, att befattningshavare, varom nu är fråga, må medgivas rätt att för avlöningsförhöjning tillgodoräkna sig tid, varunder tjänstledighet åtnjutits för fullgörande av all honom åliggande militär tjänstgöring, har utskottet ansett sig böra tillstyrka Kungl. Maj:ts förslag.

Vad departementschefen anfört i fråga om beredande av skydd för personal, som inkallats till militär tjänstgöring, mot förlust av anställning och mot eftersättande vid befordran, rörande beräkning av tjänstetid för rätt till pension samt angående avlöningsförhållandena under ledighet för fullgörande av värnplikt, har icke givit utskottet anledning till erinran. Utskottet vill emellertid uttala, att utskottet förväntar, att Kungl. Maj:t snarast möjligt för riksdagen framlägger för-

slag om reglering av avlöningsförhållandena för icke-ordinarie befattningshavare under ledighet, som nyss nämnts.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må medgiva, att i alla de fall, där för civil ordinarie befattningshavare avlöningsförhöjning må äga rum efter viss tids tjänstgöring, honom icke må föras till last tid, varunder han åtnjutit ledighet för fullgörande av honom åliggande militärtjänstgöring.

Stockholm den 1 juni 1920.

På statsutskottets vägnar:

A. ANDERSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 180.
